

РЕШЕНИЕ

№ 7370

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10465** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма],[ЕИК] срещу Решение №173369 от 11.08.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 19-и състав, постановено по н.а.х.д. № 4973/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № РД-10-3/11.03.2020г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което за нарушение по чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.6 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на основание чл.126, ал.1, във вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

С жалбата се релевират възражения за неправилност на решението на СРС поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът твърди, че както в АУАН, така и в НП не са посочени кои конкретно законови разпоредби за нарушени. Сочи още, че районният съд не е обсъдил доводите, че АУАН и НП са постановени в противоречие с чл. 18 от ЗАНН. Счита за неправилен извода на съда за доказаност на твърдяното от АНО нарушение, както и че не е обсъден довода, че няма свидетели на извършването му. Изтъква още, че АНО не е дал задължителни предписания на дружеството, което е в нарушение на чл. 23,

ал.1, т. 1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Счита, че наложеното наказание е явно несправедливо, както и че са налице основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда за отмяна на съдебния акт и потвърденото НП. Алтернативно се иска намаляване на наложената санкция до законоустановения минимум. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г., която поддържа касационната жалба. Представя писмени бележки.

Ответникът – СЕМ в проведеното по делото съдебно заседание не се представлява. Представени са писмени бележки от юрк. П., с които изразява искане въззивното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба следва да се отхвърли, а решението на СРС следва да бъде потвърдено. Моли съда да не намалява размера на наложената санкция от 5000 лв., като счита същата за справедлива по смисъла на чл. 127, ал.2 от ЗРТ.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е приел, че на 29.11.2019 г. от 06:28 часа до 10:00 часа по програма „Д. Радио България“ е излъчено сутрешното предаване „Д. кафе“ с водещи М. Д. и И. Р.. По време на част от предаването гост в същото бил д-р Н.. Разговорът на водещите и госта бил в неформален стил. Разказвали се истории и шеги, свързани с реални и измислени сексуални преживявания, като е използван вулгарен език, обсъждана е сексуалност, различни сексуални практики и предпочитания. При осъществен мониторинг от страна на свидетеля И. – инспектор в СЕМ на „Д. Радио“ установила, че при излъчване на аудиосъдържанието на част от предаването на „Д. Радио“ по програма на „Д. Радио“ на посочената дата и в часовия диапазон, че към темите се подхождало с подигравка и цинизъм, използвали се вулгарни думи. Същата цитира част от изразите на водещите, тъй като различавала гласът на госта д-р Н., включени в предаването: „В класа на И. пишат децата, И. само зяпа. Отива до него госпожата и казва: И. пиши, няма време, напредва часът. Той казва: „Не мога госпожо, много ме разсейвате“. Така тихичко си говорят да не пречат на другите деца. Тя казва: „А. как те разсейвам“. Той казва: „Ужасно ви мирише утката“. И жената като се ядосала и ей така зад вратленцето и при директора...“, „И той затваря и казва: „А., Г., мийте ги тия утки, бе...“; „Мъжете се раждат между женските крака и прекарват целия си живот да отидат пак там, защо, защо житейска мъдрост, защото у дома е най-хубаво“; „М., мани мъжо, ке ме фане един бугарин па ме оножда, оножда три дена.“; „Къде е спермата на спермогенезиса“.

Свидетелката И. преценила, че е налице нарушение на чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.6 от З., а именно доставчикът на медийни услуги [фирма] е допуснал създаване и предоставяне на разпространение на предаване в нарушение на един от

принципите, посочени в чл.10 от ЗРТ: недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави. Същата на 03.02.2020г. изпратила покана до изпълнителния директор на [фирма] за явяване в тридневен срок за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Същата е връчена с обратна разписка на 05.02.2020 г.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №НД-01-2 от 10.02.2020 г. от И. И. старши инспектор в СЕМ, оправомощена да съставя АУАН въз основа на Заповед №РД-13-77/12.12.2019 г. на председателя на СЕМ на [фирма] за нарушение на чл.17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ. АУАН е връчен на 10.02.2020г. Срещу АУАН на 13.02.2020 г. е подадено писмено възражение. Въз основа на АУАН №НД-01-2 от 10.02.2020 г. е съставено процесното НП.

За да потвърди процесното НП, СРС е приел, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и че са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. По същество на спора е прието, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган. Достигнал е до извод, че правило е определен размера на наложената санкция, както и че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

СРС е събрал необходимите и относими доказателства, като в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав изцяло споделя.

От приложените по делото доказателства се установява, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.17 ал.2, вр.чл.10 ал.1 т.6 от ЗРТ. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. В чл. 10, ал. 1 т. 6 от ЗРТ е посочено, че при осъществяването на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят от определени принципи, в това число недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак.

Първоинстанционният съд задълбочено и в детайли е анализирал изразите на водещите по време на предаването „Д. кафе“, като изводите му, че те противоречат на добрите нрави се споделят от настоящата касационна инстанция и не следва да бъдат повтаряни.

Настоящият съдебен състав счита, че АУАН и НП съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т.5 и чл. 57, ал. 1, т.6 от ЗАНН, а именно – правилно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Изпълнителното деяние се изразява в недопускане разпространението на предавания в нарушение на посочения в чл. 10, ал.1, т.6 принцип. Правото на защита на административнонаказаното лице не е

ограничено, тъй като то не е възпрепятствано да разбере за кое точно негово деяние е наложено административното наказание, а възражението на касатора относно приложение на чл.18 ЗАНН се явява неоснователно.

Неоснователно е твърдението на касатора, че твърдяното нарушение не е подкрепено с годни доказателства. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

В проведеното по делото пред въззивния съд в съдебно заседание, след даване ход на делото по същество, процесуалният представител на дружеството е оспорил, че записът (аудиосъдържанието) е събран по надлежен ред и че същият е достоверен. Съгласно [чл. 294, ал. 2 във вр. с чл. 317](#) от НПК съдът ще прекрати съдебните прения и ще възобнови съдебното следствие, ако се направят искания за нови съдебно следствени действия и те се приемат за основателни. Очевидно, съдът не е счел искането на защитата за основателно, като е изтъкнал, че такива възражения са направени едва по същество, както и че не е поискано възпроизвеждане на приложения диск в хода на съдебното следствие. Настоящият съдебен състав счита, че СРС е изяснил всички важни обстоятелства във връзка с неговото задължение, произтичащо от разпоредбите на чл. 13 и чл. 107 от НПК, поради което правилно е счел за неоснователно така направеното оспорване. Показанията на разпитания свидетел – актосъставителят И. правилно логични и непротиворечиви. Същите напълно съвпадат и при съпоставка с останалите материали в рамките на доказателствената съвкупност съдът правилно е преценил, че достатъчно убедително се потвърждават извършеното нарушение.

Настоящият касационен състав счита за неоснователен доводът на касатора, че липсват свидетели на установяване на нарушението. АУАН №НД-01-2 от 10.02.2020 г. е съставен в присъствието на двама свидетели – Е. В. и Н. В., като същите са го подписали. Спазени са изискванията на чл. 42, т.7 от ЗАНН като са посочени имената и точните адреси свидетелите.

Неоснователно е също така оплакването, съдържащо се в касационната жалба за допуснато нарушение по чл. 23, ал.1, т.1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, изразяващо се според касатора в това, че като е констатирал нарушаване на нормативните изисквания, контролиращият орган е следвало да определи ясни критерии кога свободното изразяване на гост в предаване би засегнало принципа за добрите нрави. С оглед вида на извършеното нарушение и вида на действията по извършването, несъмнено не биха могли да се предприемат действия подобни на описаните по чл. 23, ал. 1, т. 1 от закона. Действията, които действително са били предприето са тези по чл. 23, ал. 1, т. 5 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, изразяващи се в даване ход на производството по административно наказание.

Неоснователно е искането на касатора за намаляване размера на така наложената от АНО санкция. За вмененото нарушение, извършено от юридическо лице е предвидена имуществена санкция от 3000 до 20 000 лева. В настоящия случай

същата не е в законоустановения минимум, но е в размер близък до долния праг на посочения от законодателя диапазон, поради което не следва да бъде редуциран. Следва да бъде отбелязано, че ролята на медиите при формирането на общественото мнение и особено при формирането на морални ценности у подрастващите е огромна. Наред с това, както изрично е посочено в процесното НП и настоящият състав изцяло споделя – програма „Д. радио България“ достига до неограничен брой слушатели и безспорно същата се ползва с високо доверие и слушаемост от много години, поради което наложената санкция в размер на 5000 лева е съобразена с тежестта на конкретния случай и би постигнала целта на наказанието по смисъла на чл. 12 от ЗАНН. Както АНО, така и въззивният съд са изложили подробни мотиви досежно налагането на така определен размер на санкцията, поради което наведените от касатора оплаквания в тази насока са неоснователни.

Неоснователни са наведените от касатора доводи за маловажност на случая. Случаят не може да се определи като маловажен. Конкретното административно нарушение не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от този вид, поради което е налице неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода и своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното, Административен съд - София град, XVI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №173369 от 11.08.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-и състав, постановено по НАХД № 4973/2020г.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Съвета за електронни медии съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.